

O. I G N A C Y B I E D A S J
/1913-1986/

Dnia 22 maja 1986 r. zmarł nagle w Warszawie O. Ignacy Bieda SJ w 73 roku życia, 58 zakonnego powołania i 41 kapłaństwa. Był on przez ostatnie 27 lat profesorem teologii dogmatycznej na Wydziale Teologicznym "Bobolanum" w Warszawie, a od 4 lat także patrologii. Oczywiście wykłady te nie były dla niego pierwszą okazją do spotkania z Ojcami Kościoła. Znał ich z czasów swoich studiów teologicznych w Lublinie /"Bobolanum"/, z Lowanium i z Rzymu. Jego wykłady z teologii były ich pełne, co oczywiście nie zawsze spotykało się z entuzjastycznym przyjęciem studentów. Dla niego jednak teologia patrystyczna była znacznie ważniejsza niż nowożytna. A że był to wybór teologa a nie ograniczenie w znajomości nowych rozwiązań teologicznych, widać po ogromnej ilości recenzji prac teologicznych, zamieszczanych zwykle w "Collectanea Theologica".

Badacze i studenci Ojców winni mu są wdzięczność przede wszystkim za dwa opracowania przygotowane do "Słownika wczesnochrześcijańskiego piśmiennictwa" /J. M. Szymusiak, M. Starowieyski, Poznań 1971/. Są to hasła: "Chrystologia Ojców" /s. 424-456/ i "Eucharystia" /s. 480-490/. Ukazują one także jego osobiste podejście do Ojców: ogromny szacunek dla ich słowa, o czym świadczy w jego stylu pisania więcej cytatów i odnośników do dzieł Ojców, niż jego własnych wypowiedzi. Ojciec Ignacy Bieda przetłumaczył także na język polski "Wykład wiary prawdziwej" św. Jana Damasceńskiego /pod pseudonimem B. Wojkowski, Warszawa 1969/.

A oto kilka najważniejszych dat z jego życia. Urodził się w Dydni /dawny powiat brzozowski/ 31 VII 1913 roku. Do Towarzystwa Jezusowego wstąpił 7 VIII 1928 r.; po nowicjacie uzupełnił gimnazjum

w Pińsku, w latach 1934-1937 studiował filozofię, a zaraz potem teologię w Lublinie. Tam aresztowano go wraz z innymi jezuitami 2 II 1940 roku. Ponad pół roku więziony był na Zamku Lubelskim, następnie pół w obozie w Sachsenhausen, skąd 12 XII 1940 r. został przewieziony do Dachau, gdzie przebywał aż do wyzwolenia. 31 VIII 1945 r. przyjął święcenia kapłańskie w Pullach /Monachium/ z rąk bpa Stanisława Gawliny. Następnie studiował rok w Lowanium i 2 lata w Rzymie uzyskując doktorat. W latach 1949-1952 był prefektem i ekonomem w Kolegium Polskim w Rzymie, a 1952-1959 wykładowcą teologii dogmatycznej w Messynie na Sycylii, a potem w Warszawie, gdzie przez wiele lat pełnił funkcję dziekana jezuickiego Wydziału Teologicznego "Bobolanum". Zmarł w dzień po skończeniu egzaminów, które w tej sesji jakoś dziwnie chciał przeprowadzić jak najprędzej. Niech odpoczywa w pokoju.

Ks. Henryk Pietras SJ - Kraków